

ת"פ 43612/12/20 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 43612-12-20 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני בעניין:	כבוד השופטת קרן וקסלר המאשימה
נגד	מדינת ישראל
הנאשם	פלוני

גזר דין

כתב האישום המתוקן והסדר הטיעון

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעבירת **תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש** לפי סעיפים 380 ו-382(ג) בחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: **חוק העונשין**); בשתי עבירות **תקיפת בת זוג** לפי סעיפים 379 ו-382(ב) בחוק העונשין ובשתי עבירות **איומים** לפי סעיף 192 בחוק העונשין. במסגרת הסדר דיוני שנערך בין הצדדים תוקן כתב האישום והנאשם הופנה לשירות מבחן לצורך קבלת תסקיר, שיתייחס גם לעתירת הנאשם לביטול הרשעתו. בין הצדדים אין הסכמה לעניין העונש.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, היו הנאשם והמתלוננת בני זוג נשואים אשר התגוררו תחת קורת גג אחת ולהם שלושה ילדים משותפים.

על פי האישום הראשון, בתאריך 10.3.20, בשעות הערב, התפתח ויכוח בין הנאשם למתלוננת. הנאשם דחף את המתלוננת על כיסא, אחז בצווארה ושרט אותה בפניה. בהמשך, הלכה המתלוננת לחדר השינה על מנת להזעיק עזרה, אז דחף הנאשם את המתלוננת על המיטה בחדר השינה ולקח את מכשיר הטלפון הנייד שלה. המתלוננת התקשרה לאימה באמצעות הטלפון הקווי והנאשם עזב את הבית. כתוצאה מהמעשים נגרמו למתלוננת חבלות בדמות סימן כחול על זרוע יד שמאל, שריטות על סנטרה וצווארה וכן דימום ונפיחות בשפתייה.

על פי האישום השני, ביקשה המתלוננת מהנאשם שיעזוב את הבית וכי אם לא יעשה כן תגיש נגדו תלונה במשטרה ובהמשך פנתה אליו באומרה: "**קח את עצמך תבין את עצמך ותלך מפה ועוד פעם אחת תזרוק עליי משהו זה יגמר לא טוב כי אני אקרא עכשיו למשטרה**". בתגובה איים הנאשם על המתלוננת כי אם תאיים עליו בפנייה למשטרה הוא ירצח אותה.

על פי האישום השלישי, בעת שהיו הנאשם והמתלוננת בביתם, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שאחז בצווארה.

המתלוננת אמרה לנאשם שהיא מתכוונת לקרוא למשטרה, או אז, איים הנאשם על המתלוננת באומרו: "כן יא חתיכת שרמוטה את תקללי אותי אני אנמור אותך הבנת?.. שאני לא אשחט אותך יא חתיכת אפס, טפו על הפרצוף המסריח שלך יא זונה בוגדת... שרמוטה בת זונה זה מה שאת".

על פי האישום הרביעי, כחודש לאחר שהמתלוננת ילדה, התפתח בינה לבין הנאשם ויכוח. בנסיבות אלו, דחף הנאשם את המתלוננת פעמיים באזור החזה.

תסקירי שירות המבחן

3. תסקיר מיום 12.01.23 סקר את קורותיו של הנאשם, בן 38, גרוש ואב לשלושה ילדים, מתגורר ביחידת דיור בבית אמו, עובד בעסק משפחתי בתחום הבניין. הנאשם השלים 12 שנות לימוד ובגיל המתאים התגייס לצבא ושירת כלוחם. במהלך שירותו השתתף בפעילות מבצעית ונחשף לאירועים טראומטיים וקשים וממשיך לשרת במילואים גם כיום. הנאשם מסר לשירות מבחן כי לאחר שהוגשה התלונה מושא כתב האישום, פנה לטיפול באופן פרטי. מחוות דעת שהציג מטעם המטפלת הפרטית עלה שחווה את המעצר באופן מטלטל, נרתם לטיפול קוגניטיבי התנהגותי על מנת לשנות את דפוסיו והביע חרטה ביחס למעשיו. הנאשם השתלב גם בסדנא לניהול כעסים מטעם המרכז הישראלי לניהול כעס - "דולב", במהלכה הפנים תובנות שנלמדו ורכש כלים מעשיים. בהתייחסותו לעבירה, תיאר הנאשם מערכת יחסים זוגית סבוכה אשר התדרדרה והסלימה עד לכדי תקיפה שהרקע לה הוא קשר רומנטי אשר החל עם אישה אחרת במהלך הנישואין אשר הביא את המתלוננת לחשוד בו. הנאשם תיאר כי בינו לבין המתלוננת התנהלו ויכוחים סוערים, אשר כללו אלימות הדדית, ולדבריו הפעיל כוח לא מידתי במטרה להרגיעה אף שלא התכוון לפגוע בה. כן תיאר כי התקשה לווסת את תגובותיו האימפולסיביות והפעיל שיקול דעת מוטעה. בשיחה עם המתלוננת הביעה בפני שירות מבחן אמביוולנטיות בנוגע לשיתוף פעולה אודות מצבה כיום. בהמשך, לא שיתפה פעולה עם ניסיונות יצירת קשר מצד שירות מבחן. שירות המבחן העריך שישנו קשר בין האירועים הטראומטיים שחווה הנאשם במהלך שירותו הצבאי, שלא עובדו, לבין תגובותיו האימפולסיביות והתוקפניות וחיווה דעתו כי הנאשם איננו מאופיין בדפוסים אלימים או עברייניים.

בסיכום התסקיר המליץ שירות מבחן על הטלת צו מבחן למשך שנה לצד של"צ בהיקף של 200 שעות אשר יהווה אפיק ענישה שיקומי וקונקרטי. לעניין ההרשעה, הציג הנאשם בפני שירות מבחן אישור המעיד כי במסגרת עבודתו הוא מנהל קשר עם משרד הביטחון ובמידה ויורשע לא יוכל להמשיך לעבוד איתם. בשל כך, ולאחר שהתרשם כי הנאשם לוקח אחריות על מעשיו ואינו מאופיין בדפוסים אלימים, המליץ על ביטול הרשעתו במטרה לחזק את השינוי אותו הוא עורך ולצמצם פגיעה במישור התעסוקתי.

4. בתסקיר מיום 27.4.23 עדכן שירות המבחן כי הנאשם הופנה לאבחון ביחידה לתגובות קרב של אגף השיקום במשרד הביטחון, אובחן כסובל מהפרעה פוסט טראומטית והומלץ לו על טיפול ממוקד טראומה. בשל רשימות המתנה, הנאשם טרם שולב בטיפול. שירות מבחן התרשם כי לנאשם מחויבות גבוהה, קבלת אחריות ונכונות לשתף פעולה באופן מלא עם ההליך הטיפולי והעריך כי הנאשם ימשיך וישתף פעולה גם בהמשך. לכן, סבר שירות מבחן כי אין צורך בדחיה נוספת וחזר על המלצתו.

5. בתסקיר נוסף ואחרון מיום 6.12.23 נמסר כי נעשה ניסיון להתאים לנאשם מטפל אך הנאשם לא קידם זאת

ולכן הוחזר לרשימת ההמתנה. מאוחר יותר, שוב יצרו קשר עם הנאשם אולם דיווח כי גויס למילואים. הנאשם, לאחר המתנה ממושכת, צפוי להשתלב בטיפול בתקופה הקרובה.

תמצית טיעוני הצדדים והראיות לעניין העונש

6. מטעם המאשימה הוגשו תמונות החבלות (טל/1) וגיליון הרשעות תעבורתי (טל/2).

7. ב"כ המאשימה, עו"ד רותם נבון פסחה, התייחסה לפגיעה בערכים המוגנים, שמירה על אוטונומיית הפרט שלא יופנה כלפיו מלל מאיים שיש בו כדי להפחידו או להקניטו, הגנה על שלמות גופה ובטחונה של המתלוננת ומיגור תופעת האלימות במשפחה. בטיעוניה הפנתה לנסיבות ביצוע העבירות ולחומרת המעשים, הדגישה כי מדובר במסכת אלימות המתפרשת על פני תקופה ארוכה, התנהגות מודעת של נקיטת אלימות מילולית, פיזית ונפשית, פעם אחר פעם, במסגרת ויכוחים יומיומיים בין בני זוג ולא בפרץ אלימות רגעי. ב"כ המאשימה הפנתה לעובדות כתב האישום לפיהן הנאשם לא נרתע מהתראות המתלוננת כי תפנה למשטרה אם לא יחדל מביצוע העבירות ואיים עליה כי יפגע בה, ירצח אותה וישחט אותה. עוד צינה כנסיבה לחומרה את תקיפת המתלוננת כחודש לאחר שילדה ובהיותה נתונה במצב גופני רגיש. נוכח האמור, עתרה לקבוע מתחם ענישה, הנע בין 16 ל- 30 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

בכל הנוגע לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, הפנתה ב"כ המאשימה לשיקולים לקולה, היעדר הרשעות קודמות, הודייתו של הנאשם בכתב האישום והחיסכון בזמן שיפוטי. בצד זאת צינה כי לנאשם הרשעה משנת 2011 בגין עבירת תעבורה של נהיגה תחת השפעת סמים/אלכוהול.

אשר לבקשה לביטול הרשעה, טענה ב"כ המאשימה כי הנאשם לא עמד בפרמטרים שנקבעו בעניין זה בפסיקה ובתוך כך טענה כי המלצת שירות מבחן להימנעות מהרשעה אינה עומדת בקנה אחד עם האינטרס הציבורי ואינה הולמת את הענישה הנהוגה. בהקשר זה צינה, כי המלצת שירות המבחן התבססה על התרשמות כי הנאשם מחויב להליך טיפולי, על אף שבפועל לא שולב בטיפול כזה. עוד טענה, כי לא הוכח שתיגרם לנאשם פגיעה קונקרטיית כתוצאה מהרשעתו שכן אמו היא יו"ר החברה בה הוא עובד ויכולה להתמודד בשמה במכרזים ובנוסף לכך יכול הנאשם להתמודד למכרזים בגופים אחרים שאינם דורשים רישום פלילי נקי. לבסוף, עתרה ב"כ המאשימה להשית על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת.

8. מטעם ההגנה הוגשו ראיות לעונש כמפורט להלן:

א. סיכום אינטייק מיום 9.2.23 מהיחידה לתגובות קרב, מרכז בריאות הנפש במפקדת קצין הרפואה הראשי (טל/1) - סקר את מצבו של הנאשם על רקע חשיפתו לשלושה אירועים משמעותיים בשנת 2004 במהלך שירותו הצבאי, שבעקבותיהם סובל מסימפטומים של פוסט טראומה. בין היתר תוארו תגובות פיזיולוגיות כאשר נחשף לרמזים המסמלים את האירועים הטראומטיים, ניסיונות של הנאשם להימנע מזיכרונות מעוררי מצוקה, תחושות אשמה וקושי לחוש רגשות חיוביים בעוצמה גבוהה. לדברי הנאשם, במהלך השנים הרגיש שמצליח להדחיק ולהכיל את תחושותיו, אולם לאחרונה חש שזקוק לעזרה. על סמך ראיון, התרשמות קלינית ושאלונית

שמילא הנאשם, התרשם הפסיכולוג כי הנאשם סובל מהפרעה פוסט טראומטית מלאה בעוצמה בינונית, עם בולטות סביב שינויים קוגניטיביים ורגשיים.

ב. שני מכתבים מטעם המתלוננת (טלנ/2) - מכתב מתאריך 8.9.20 בו ביקשה לסגור את התיק כנגד הנאשם, תארה כי הם נמצאים בהליך של טיפול ושיקום כל אחד באופן אישי וכן באופן זוגי ושואפים לחיי משפחה יציבים וזוגיות בריאה ומנסים לפתוח דף חדש. מאמינה "שכל מה שקרה קרה לטובה", מאמינה שאפשר לתקן ואף ערכה עם הנאשם הסכם שלום בית. במכתב נוסף מתאריך 10.3.22 חזרה על הבקשה לסגור את התיק. ציינה שנמצאים לאחר תקופה ממושכת של שיקום וטיפול. הנאשם הוא המפרנס העיקרי בבית ואם יוטל עליו עונש, הדבר יפגע בתא המשפחתי ובילדים.

ג. מכתב מהגב' לאה רביבי, פסיכותרפיסטית קוגניטיבית התנהגותית מיום 17.9.20 (טלנ/3) - ממנו עולה כי הנאשם החל טיפול קוגניטיבי התנהגותי אינטנסיבי בחודש אוגוסט 2020, במהלכו נרתם לשינוי לאחר שהבין את חומרת מעשיו. הנאשם ביטא חרטה והבנה לגבי חומרת מעשיו ובהמשך הצטרפה גם המתלוננת לטיפול והם עוברים טיפול זוגי אינטנסיבי. צוין כי הנאשם הופנה לסדנה לטיפול בכעסים אותה אמור הנאשם להתחיל בקרוב. הגב' רביבי התרשמה כי הנאשם מסוגל לשנות דפוסי חשיבה והתנהגות וסברה כי יש לאפשר את הזמן הדרוש לטיפול "ללא האיום שהתביעה גורמת לו", כדי להוכיח שהוא מסוגל לשנות את דרכי התמודדותו בשעת כעס.

ד. מכתב ממר עמית לוי, מומחה לניהול כעס ממרכז דולב- המרכז הישראלי לניהול כעס מיום 8.3.21 (טלנ/4) - המפרט את הנושאים שנלמדו בסדנא בה לקח הנאשם חלק, בין היתר, שינוי תפיסות עולם המקפיצות כעסים באופן אוטומטי ושינוי דפוסי תקשורת. מר לוי התרשם ממוטיבציה של הנאשם ללמוד, להשתנות ולהפנים את השימוש בכלים שניתנו במהלך הסדנא. צוין שבמישור התקשורת הרגשית נדרש תרגול מעשי חוזר לאחר הסדנא על מנת להשלים את התהליך שעבר.

ה. מכתב מרשות מעברים יבשתיים במשרד הביטחון (טלנ/5) - לפיו הנאשם עובד באופן שוטף מול משרד הביטחון וכי הכניסה לקומת רמי"ם מחייבת אישור כניסה מתאים הכולל היעדר רישום פלילי.

9. הסנגור, עו"ד אביחי חג'בי, אינו חולק על הערכים המוגנים שנפגעו אך סבור כי עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים אינה גבוהה, אין מדובר באלימות חמורה, אכזרית או תוך שימוש בחפצים. אירועי כתב האישום התרחשו כאירועים נקודתיים של ויכוחים בין בני הזוג שאמנם מתפרשים על פני חצי שנה ולא מדובר במסכת ארוכה של אלימות. לגישתו, מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ועד 10 חודשי מאסר בפועל. הסנגור המשיך והפנה אל סיכום האינטייק וטען כי מצבו הפוסט טראומטי הוא שהביא את הנאשם לביצוע העבירות. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, ביקש הסנגור לזקוף לזכות הנאשם את עברו הנקי, הודייתו בכתב האישום ואת חלוף הזמן מאז ביצוע האחרונה שבעבירות, שבמהלכו לא נפתחו לנאשם תיקים נוספים. עוד טען, כי בני הזוג ניסו לשקם את התא המשפחתי, המשיכו וחיו יחד תקופה ממושכת ובסופו של דבר התגרשו לפני מספר חודשים וגם כיום, כגרושים, מנהלים השניים קשר תקין. בהקשר זה הפנה אל עמדתה העקבית של

המתלוננת לאורך כל ההליך, לפיה היא אינה מעוניינת בהגשת כתב אישום כנגד הנאשם וכי הם במגמה של שיקום הקשר ביניהם.

הסנגור עמד על ההליך הטיפולי בו נטל הנאשם חלק. נטען כי מעצרו של הנאשם השפיע עליו עמוקות, הוא מיד נטל אחריות ופנה לשיקום עוד בטרם הגשת כתב האישום כיוון שהבין שהוא זקוק לעזרה ונרתם לטיפול במשך חצי שנה אצל פסיכותרפיסטית ובמרכז דולב. בשל כך ביקש שלא להסתפק בקביעת עונשו של הנאשם בתחתית מתחם הענישה אלא לסטות ממנו מטעמי שיקום ולאמץ את המלצת שירות המבחן במלואה.

10. הנאשם ניצל את זכותו למילה האחרונה ואמר כי הוא שומע את הדברים ומזדעזע מאופן פעולתו באותה תקופה. הנאשם סיפר כי חודשים ספורים לאחר קרות האירועים חזר לגור עם המתלוננת, וזאת למשך שנתיים ולאחר מכן החליטו להתגרש מסיבות שאינן קשורות לתיק זה. במהלך השנתיים הללו, שולב בטיפולים שונים והבין את השלכות השירות הצבאי על התנהגותו. הנאשם תיאר כי הוא והמתלוננת ביחסים טובים, מגדלים יחד את הילדים וציין כי העונש שיוטל עליו יפגע ישירות בילדיו.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

11. הנאשם פגע במעשיו בערכים המוגנים ובבסיסם עומד הצורך להגן על זכות האישה לשמירה על שלמות גופה, זכותה לכבוד, זכותה לחירות, זכותה לשלוות נפש ולביטחון בדלת אמותיה. אלימות כלפי בנות זוג היא תופעה מכוערת שנודעת לה חומרה מיוחדת. הטעמים לכך נעוצים כי מדובר בתקיפה בתוך מערכת סגורה, המבוססת על אמון הדדי, הקושי בחשיפה, כאשר הנפגעת קרועה בין מצב של אלימות המופעלת כלפיה אל מול הרצון לשמור ולגונן על התא המשפחתי או הזוגי והנזקים הקונקרטיים והפוטנציאלים, בעיקר בתחום הנפשי והרגשי. כחלק מהמאבק בתופעה בזויה זו עמדת הפסיקה היא עקבית וברורה, כי קיים צורך בהרתעת הרבים מפני ביצוע עבירות אלו באמצעות ענישה משמעותית המעבירה מסר חברתי תקיף ומגלמת בתוכה הכרה במצוקתן של נפגעות העבירה ובנזק שנגרם להן (ראו מיני רבים: ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (11.10.17); רע"פ 2329/23 פלוני נ' מדינת ישראל (23.3.23); רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל (28.1.21); ע"פ 51/23 מדינת ישראל נ' פלוני (13.6.23); ע"פ 3335/23 מדינת ישראל נ' בורי (6.7.23); ע"פ 669/12 עמיאל נ' מדינת ישראל (19.4.12); רע"פ 4052/21 פלוני נ' מדינת ישראל (15.6.21)).

12. עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים היא ממשית. נסיבות כתב האישום מלמדות על מספר אירועים, הזדמנויות שונות, בהן נהג הנאשם באלימות כלפי רעייתו, על רקע ויכוחים ביניהם, לרבות בתקופה בה הייתה רגישה במיוחד, כחודש לאחר לידת אחד מילדיהם המשותפים. החבלות שנגרמו למתלוננת אמנם לא הצריכו טיפול רפואי אך אינן קלות- התמונות שהוגשו מלמדות כי נגרמו למתלוננת שריטות בצווארה ובפניה וחבורה משמעותית בזרועה. חומרה מיוחדת נלמדת מצבר העבירות אשר בוצעו על פני תקופה של כחצי שנה, דבר המלמד כי הנאשם היה מודע להתנהגותו הפגומה, לא התבונן במעשיו לאחר התקיפה הראשונה ולא חדל ממעשיו. לכך יש להוסיף כי באירוע המתואר באירוע הראשון מנע הנאשם מן המתלוננת לפנות לעזרה, הדף אותה אל המיטה ונטל ממנה את הטלפון הנייד. גם בהמשך, לא הורתע הנאשם מהתראות המתלוננת בפניו כי

תפנה למשטרה, ובשני מועדים שונים איים עליה איומים חמורים ברצח במטרה להטיל עליה אימה ופחד לבל תספר על מעשיו.

13. מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות בהן הורשע הנאשם היא רחבה ומשתנה בשים לב למספר האירועים, לנסיבות כל מקרה ומקרה, בהתאם לסוג האלימות שננקטה, עוצמתה והנזק שנגרם בעטייה. אפנה למספר פסקי דין שיכולו לשמש ככלי עזר בקביעת מתחם העונש ההולם:

א. רע"פ 7004/22 **פלוני נ' מדינת ישראל** (26.10.22) - בעת ויכוח בין הנאשם ובת זוגו, הרים הנאשם את בתם הפעוטה וכשהמתלוננת העירה לו על כך, הכה אותה, המתלוננת בתגובה דחפה אותו, והנאשם תקף אותה שוב בכך שהכה אותה במכת אגרוף לעינה. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין 6 חודשי מאסר שאפשר ויינשאו בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית, וגזר על הנאשם, נעדר עבר פלילי, 9 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

ב. רע"פ 643/24 **חודוס נ' מדינת ישראל** (29.1.24) - המבקש הורשע בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש בת זוג ותקיפה סתם בת זוג. באירוע אחד, פתח את דלת הרכב בו ישבה המתלוננת, משך בשערותיה והכה אותה באגרופים עד שהגיעה למקום שכנה והפרידה בין השניים. למתלוננת נגרמו חבלות. באירוע אחר, במהלך ויכוח בין השניים, המבקש תקף את המתלוננת באמצעות מכת אגרוף בפניה. בית משפט השלום קבע כי מתחם הענישה נע בין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית וגזר על המערער 11 חודשי מאסר בפועל, מע"ת קנס ופיצוי. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

ג. רע"פ 5861/19 **פלוני נ' מדינת ישראל** (2.1.20) - הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בכך שבשתי הזדמנויות שונות נקט באלימות כלפי רעייתו. במקרה האחד הרים המבקש את ידו וניסה לתקוף אותה בעוד שכן אשר נכח במקום, מנע זאת ממנו. במקרה השני תקף המבקש את המתלוננת בביתה כך שנגרמו לה חבלות בפניה ובשפתיה, דם ירד מפיה והיא נזקקה לטיפול רפואי. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין 4 ועד 14 חודשי מאסר, והשית על הנאשם מאסר בן 10 חודשים, בצד ענישה נלווית. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

ד. עפ"ג (מרכז) 62379-07-22 **בולגוב נ' מדינת ישראל** (14.11.22) - המערער הודה והורשע בעבירות תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, היזק לרכוש ותקיפה סתם. לאחר שהמערער והמתלוננת צרכו משקאות אלכוהוליים, תקף המערער את המתלוננת, אחז בגרונה בחוזקה, גרם לה לכאבים בצוואר, חוסר יכולת לנשום וסימן אדום בצווארה. על פי האישום השני, השניים צרכו משקאות אלכוהוליים והנאשם אחז ביד המתלוננת ומנע ממנה לצאת מהחדר. לאחר מכן אחז בפניה ובצווארה, אמר לה שלא ייתן לה לצאת וכאשר אמרה המתלוננת כי בכוונה להתקשר למשטרה, הטיח הנאשם את הטלפון הנייד שלה והוא נשבר. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם בגין עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש נע בין 8 ל-18 חודשים, ובגין עבירת תקיפה סתם ונזק לרכוש, נע בין עבודות שירות ל-12 חודשים וגזר על הנאשם, בעל עבר פלילי לרבות באלימות כלפי אותה מתלוננת, 14 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי. בהסכמת הצדדים, קיצר בית המשפט המחוזי את עונשו של הנאשם כך שהועמד על 11 חודשי מאסר.

ה. עפ"ג (מרכז) 13358-03-22 **פלוני נ' מדינת ישראל** (25.7.22) - המערער הורשע בהתאם להודאתו בשלוש עבירות של תקיפת בת זוג, עבירה אחת של תקיפת בת זוג שגרמה לחבלה של ממש, בעבירת איומים ובהיזק לרכוש במזיד. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין שנה לשנתיים מאסר בפועל ועל אף תסקיר חיובי שהמליץ על השתת צו מבחן לאור הליך טיפולי שעבר המערער, לא מצא לחרוג מטעמי שיקום וגזר על המערער מאסר בתחתית המתחם שקבע בצד ענישה נלווית. בפסק הדין שניתן בערעור נגד חומרת העונש אישר בית המשפט המחוזי את המתחם שנקבע אולם מצא כי נוכח הירתמותו של המערער להליך שיקומי ובהינתן הודייתו בכתב האישום שחסכה את עדות המתלוננת והיעדר עבר פלילי, נכון היה לסטות לקולה מהמתחם. העונש הועמד על 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

ו. עפ"ג (ב"ש) 65134-11-21 **מדינת ישראל נ' אלהוזייל** (14.4.22) - המשיב הורשע בעבירת תקיפה בת זוג הגורמת חבלה של ממש ובעבירת תקיפת בת זוג. המשיב הכה את המתלוננת במכות אגרופ ובעט בה ברגליו בידה וברגלה וגרם לה לחבלות. בהמשך באותו היום, חנק המשיב את המתלוננת בצווארה, הכה אותה ברגליה וגרם לה לשריטות. במועד אחר, כשמונה חודשים לפני כן, סטר המשיב למתלוננת והכה אותה במכות אגרופ. המשיב עבר הליך טיפולי בבית נועם" ולאור התרשמות משיתוף הפעולה מהגורם המקצועי בתחום הזוגי, והשינוי בחייו ובאורחותיו בחייו הזוגיים, המליץ שירות המבחן על ענישה הכוללת של"צ בהיקף 140 שעות, צו מבחן לשנה ומאסר מותנה. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה ועד ל-8 חודשי מאסר בפועל וגזר על המשיב מאסרים מותנים והתחייבות. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה נגד קולת העונש וקבע כי מתחם העונש ההולם מתחיל ממספר חודשי עבודות שירות. על המשיב הושת מאסר בפועל למשך 9 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות וצו מבחן לשנה. יתר רכיבי גזר הדין נותרו על כנם.

14. הצדדים ביקשו לקבוע מתחם ענישה אחד בגין כלל האירועים ויש ממש בעמדה זו. עם זאת, בהתאם לעיקרון ההלימה, יש להתחשב במספר המעשים העברייניים המרכיבים את האירוע "**שכן לעיתים יש בכך כדי לשוות לאירוע מידה נוספת של חומרה**" (ע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מדינת ישראל**, פסקה 10 לפסק דינה של כב' השופטת ברק-ארז (29.10.14)).

15. לאחר שנדרשתי למכלול השיקולים הרלוונטיים, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-28 חודשי מאסר לצד רכיבי ענישה נוספים.

הבקשה להימנע מהרשעה

16. טרם אדון בעונש הראוי לנאשם, אתייחס בתמצית לבקשה לביטול הרשעה. כידוע, על דרך הכלל, נאשם שאשמתו הוכחה יש להרשיעו בדין ונסיבות מקלות העומדות לזכותו יוכלו, לכל היותר, להצדיק הקלה בעונשו. הרשעה היא פועל יוצא של הפרת הנורמה הפלילית, היא מתייגת את מעשה העבירה כפסול ומעבירה מסר של הרתעת היחיד והרבים ואילו חריגה משורת הדין עלולה לפגוע בערכים של הוגנות, שוויון בפני החוק וודאות משפטית. ההלכה המנחה שהשתרשה בפסיקתנו קובעת כי הימנעות מהרשעה תופעל במשורה והיא שמורה לאותם מקרים חריגים ויוצאי דופן, שבהם מתגלה פער שאינו סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין התועלת שתצמח ממיצוי הדין עמו, בהינתן קיומם של שני תנאים מצטברים: האחד, סוג העבירה מאפשר

בנסיבות המקרה לוותר על ההרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים ובהם התועלת שתצמח לאינטרס הציבורי-חברתי מההרשעה והשני, כי ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם (ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל (21.8.1997)).

17. אשר לתנאי הראשון - האינטרס הציבורי המובהק במיגור התופעה הפסולה של אלימות במשפחה ועמדת הפסיקה לפיה יש לבכר שיקולי הרתעה, גמול והגנה על שלום הציבור על פני שיקולים אישיים של הנאשם אינה מאפשרת את ביטול ההרשעה. כעולה מעובדות כתב האישום, אין מדובר באירוע יחיד או קל ערך, אלא במספר אירועי אלימות ואיומים, שבוצעו על פני תקופה של כחצי שנה.

18. ברע"פ 6002/22 אלכסנדר ריאבנקו נ' מדינת ישראל (19.9.2022) דן בית המשפט בעניינו של מבקש, אשר הורשע בביצוע עבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, למרות המלצת שירות המבחן לבטל את הרשעתו והדברים שנאמרו שם יפים גם לעניינו:

"אשר לתנאי השני לפי עניין כתב, והוא שהעבירה תהא כזו המאפשרת את ביטול ההרשעה ללא פגיעה חמורה בשיקולי ענישה אחרים. בית משפט קמא עמד על כוונת המחוקק הנשקפת מסעיף 382 לחוק העונשין, לפיו יש להשית ענישה מוכפלת על עבירה של תקיפה, כאשר העבירה מבוצעת כלפי בני משפחה, לרבות בני זוג. החמרה זו מבטאת את שאת הנפש כלפי עבירות אלימות שמבוצעות בבני זוג, תופעה שמחייבת הרתעה אפקטיבית על מנת לגדועה מן השורש. אמנם, מעשי המבקש אינם ברף הגבוה של החומרה בתוך גדר סעיף האישום, אך קביעה כי סוג העבירה בו הורשע המבקש היא כזו המאפשרת לוותר על ההרשעה מבלי לפגוע בשיקולי ענישה אחרים - זו קביעה שאינה עולה בקנה אחד עם הדין הנוהג".

עוד ראוי להפנות לשורה של פסקי דין בהם נפסק כי גם בהנחה לקיומו של נזק קונקרטי אין מקום לביטול הרשעה עת עסקינן בנאשמים שנקטו באלימות או איומים כלפי בנות זוגם, גם כשהיה מדובר במקרים קלים מענייננו (ראו: רע"פ 1/15 כצמן נ' מדינת ישראל (19.1.15); עפ"ג (מרכז) 13291-09-18 וקנין נ' מדינת ישראל (16.12.18); ע"פ (נצרת) 54066-10-15 שי בורדולי נ' מדינת ישראל (18.2.16))

19. כיוון שמדובר בשני תנאים מצטברים הרי שאין טעם לדון בהתקיימות התנאי השני אך למעלה מן הצורך אתייחס גם אליו בקצרה. מקובלת עליי עמדת המאשימה לפיה הנאשם עובד בחברה אשר העומדת בראשה ובעלת מניותיה היא אמו, כך שאין סיכון ממשי לפיטוריו. הנאשם יוכל להמשיך למלא תפקידים אחרים בחברה גם אם תישלל ממנו האפשרות להיכנס למתקן בטחוני ספציפי כפי שתואר במכתב מטעם משרד הביטחון. ייתכן כי הרשעת הנאשם תפגע בו במידה מסוימת אך זוהי התוצאה הטבעית והמתבקשת של ההליך הפלילי במסגרתו עומד הנאשם לדין.

משכך, בקשת הנאשם לביטול הרשעה נדחית.

קביעת העונש ההולם בסטייה ממתחם הענישה

20. לזכותו של הנאשם עומדים היעדר עבר פלילי, הודייתו בכתב האישום המתוקן, אשר מלמדת על נטילת אחריות על מעשיו ואשר חסכה זמן שיפוטי וכן עמדת המתלוננת, אשר ביקשה בעבר להקל עם הנאשם.

21. עוד נתתי דעתי להמלצת שירות המבחן ולאבחון לפיו הנאשם סובל מפוסט טראומה, על רקע אירועים להם היה עד במהלך שירותו הצבאי. הנאשם יצא לביצוע משימות צבאיות, תוך הקרבה עצמית למען העם והארץ וחזר כאשר הוא פצוע בנפשו. פוסט טראומה היא פציעה ככל הפציעות, אך לא פעם חולפות שנים ארוכות עד לאבחונה וגם אצל הנאשם לא עובדו התכנים הקשים משך שנים ארוכות אך השפעתם ניכרת על חייו.

22. לצד האמור ועל אף שאיני מקלה ראש כלל וכלל בקשיים עמם מתמודד הנאשם, לא ניתן לייחס את התפרצויותיו האלימות כלפי המתלוננת באופן בלעדי לאותה פוסט טראומה. יש לזכור כי מדובר באירועים משנת 2004 ומאז לא נטען שהנאשם נוהג באלימות או בהתפרצויות זעם כלפי איש וכאמור הוא נעדר הרשעות קודמות. אם כן, דווקא כלפי המתלוננת רעייתו וכלפיה בלבד נהג הנאשם באלימות, ללא שתואר כל טריגר שיצית את התנהגותו האלימה. חובתם של בתי המשפט היא ליישם את מדיניות הענישה המחמירה בעבירות אלימות במשפחה, ולא רק מהשפה אל החוץ. לכך יש להוסיף כי ההליך הטיפולי שעבר הנאשם הוא אמנם מבורך אך אינו מרשים במיוחד ולא ניתן לומר שמדובר בשיקום יוצא דופן. לפיכך, לא ניתן לקבל את המלצת שירות המבחן ככתבה וכלשונוה שאינה נותנת ביטוי לאינטרס הציבורי החשוב שבהגנה על הערכים המוגנים ושמירה על נשים בתוך התא המשפחתי.

23. אם בכל זאת מצאתי לגזור את עונשו של הנאשם בסטייה ממתחם הענישה, יהא זה בשל הצטברותם של שיקולים המטים את הכף לטובת הימנעות משליחתו למאסר מאחורי סורג ובריח. מתסקירי שירות מבחן שהוגשו בעניינו של הנאשם עולה כי הוא אינו מאופיין בדפוסים עברייניים או אלימים וכי ביצע את המעשים על רקע קושי לווסת את תגובותיו האימפולסיביות ותוך הפעלת שיקול דעת מוטעה. התסקירים שהוגשו בעניינו של הנאשם הם אכן חיוביים וניכר כי הנאשם בחר בהליך של שיקום והורתע ממעצרו הקצר ומההליך הפלילי שננקט נגדו. לא למותר לציין כי מאז ביצוע העבירות מושא כתב האישום בשנת 2020, לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים. הנאשם והמתלוננת התגרשו ומצליחים לשתף פעולה במישור ההורי.

24. שקלולן של נסיבות אלה, שכנעוני כי במקרה זה יש מקום לסטות ממתחם העונש ההולם בהתאם לסעיף 40ד(א) בחוק העונשין ואולם הסטייה תהיה מידתית, תוך מתן ביטוי לשיקולי ענישה אחרים ובהם גמול והרתעה (ראו: ע"פ 1810/22 **מדינת ישראל נ' פלונית** (31.5.22); ע"פ 587/22 **עדאב אבו נאעסה נ' מדינת ישראל** (22.5.22); רע"פ 398/14 **ערג' נ' מדינת ישראל** (16.3.14); ע"פ 671/22 **אחמד אבו תנהא נ' מדינת ישראל** (20.10.22); ע"פ 126/22 **מדינת ישראל נ' פלוני** (27.4.22)).

25. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל 9 חודשים.

עונש המאסר ירוצה בעבודות שירות, החל מיום 2.6.24 (או במועד אחר שיקבע הממונה על עבודות השירות). על הנאשם להתייצב במשרדי הממונה על עבודות השירות בשב"ס - יחידת ברקאי, ברח' לוחמי בית"ר 6 בעיר רמלה,

באותו מועד בשעה 08:00. הנאשם מוזהר כי עליו לעמוד בתנאי ההעסקה ובדרישות הממונה וכי כל חריגה מהכללים עלולה להביא להפסקת עבודות השירות וריצוי יתרת עונש המאסר מאחורי סורג ובריח.

ב. מאסר מותנה למשך 6 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע למשך 3 שנים.

ג. מאסר מותנה למשך 3 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון או עבירת איומים למשך 3 שנים.

ד. הנאשם ישלם לנפגעת העבירה פיצוי בסך של 3,000 ₪ בהתאם לטופס פרטי ניזוק (טלת/2) ותעדכן את נפגע העבירה על אודות תוצאות גזר הדין והפיצוי שנפסק. הפיצוי ישולם עד ליום 1.5.24.

ה. הנאשם יעמוד במבחן למשך שנה. הוסבר לנאשם כי אם לא יעמוד בתנאי צו המבחן, ניתן יהיה לגזור את עונשו מחדש ולהוסיף על עונשו.

ניתן צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז- לוד תוך 45 יום.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

ניתן היום, י' אדר א' תשפ"ד, 19 פברואר 2024, בנוכחות הצדדים.